

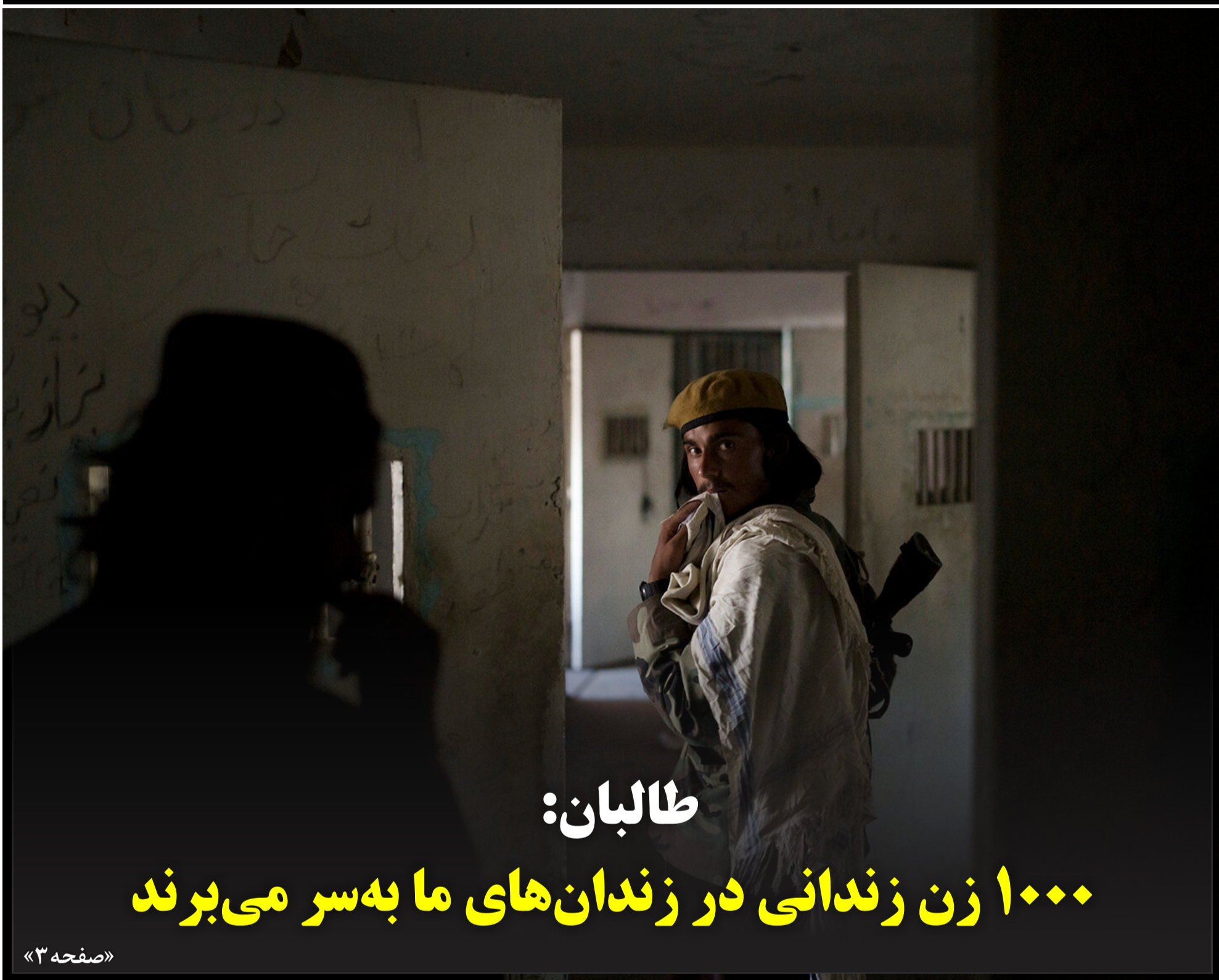
از روز جهانی سواد آموزی تا...

«ص ۳»

شناخته شدن افغانستان به ...

«ص ۲»

طالبان:

۱۰۰۰ زن زندانی در زندان‌های ما به سر می‌برند

«صفحه ۳»

فلم مستند «لیلا»

جایزه جشنواره فلم دانمارک را به دست آورد

کوتاه انتخاب شده است.

«جشنواره جهانی فلم اودنسه» هفته گذشته در

ادامه ص ۳

فلم مستند کوتاه «لیلا» به کارگردانی بانو «فریبا حیدری»، فلم‌ساز و شاعر افغانستانی، جایزه بهترین مستند کوتاه جشنواره فلم دانمارک را به دست آورد. این مستند زنده‌گی یک زن ترنس جندر ۶۴ ساله افغان به نام «لیلا» را به تصویر می‌کشد و توجهات زیادی را به محدودیت‌ها و چالش‌های جامعه ترنس در افغانستان جلب کرده است.

بانو حیدری روز شنبه ۱۰ سنبله، این مطلب را در صفحه‌ای اجتماعی فیسبوکش نشر کرده بود.

«لیلا»، از بین ۲۵ فلم به‌عنوان بهترین مستند

پرونده زنان افغان روی میز شورای امنیت

قرار است در ۱۸ ماه سپتامبر شورای امنیت سازمان ملل متحد در مورد وضعیت زنان و دختران افغانستان نشست‌های راه‌اندازی و ضمن بررسی کارنامه گروه طالبان در سه ماه گذشته محدودیت‌های اخیر این گروه راجع به افزایش وضع محدودیت بر بانوان را نیز بررسی کند.

در این نشست گزارش سه ماهه یونما مورد بررسی قرار گرفته و معاون سرمنشی این سازمان نیز شرکت خواهد کرد.

نصیر احمد فایق نماینده افغانستان در این سازمان میگوید: یکی از نمایندگان جامعه مدنی افغانستان نیز در آن نشست صحبت خواهند کرد. این نشست در حالی برگزار می‌شود که انتظار می‌رود در نشست سالانه مجمع عمومی سازمان ملل متحد که یک هفته پس از آن نشست آغاز خواهد شد نیز افزایش نقض حقوق بشر در افغانستان به ویژه حقوق بانوان یکی از مسائل عمده در جریان سخنرانی‌های سران کشورها باشد.

نگرانی‌ها از ادامه توقف آموزش دختران در افغانستان

دختر دیگر سه سال می‌شود از رفتن به مکتب منع شده است.

وی می‌گوید: «در مدت این سه سال که از رفتن به مکتب محروم ماندیم روزهای بسیار سختی را تجربه کردم. صبح که از خواب بیدار می‌شدم آرزو می‌کردم کاش بیدار نمی‌شدم و باز نگرانی از آینده و وضعیت بد روحی من را از زندگی کردن ناامید نمی‌کرد. اما با همین حال هم ادامه دادم به آرزو و امید روزی که دوباره همه ما بتوانیم درس بخوانیم.»

این در حالی است که بعد از وضع محدودیت‌ها برای زنان و دختران در افغانستان، طبق آمار نهادهای بین‌المللی، حدود ۸۰ فیصد از دختران افغانستانی از درس و تحصیل بازمانده‌اند.

بنیاد ملالی یوسفزی چندی پیش اعلام کرد که ۱,۵ میلیون دالر برای آموزش دختران در افغانستان کمک کرده است. گفته می‌شود که این بنیاد در ۱۰ سال گذشته به ۲۱,۸ میلیون دانش‌آموز در کشورهای مختلف نیز رسیدگی کرده است.

فامیل اش رو به رو بوده و از مبارزه‌ی زیاد توانسته بود محیط سنتی که اطرافیانش با تحصیل او مخالف بودند، پس از مبارزه‌ی زیاد توانسته بود دیگر نمی‌تواند تحصیلات خود را ادامه داده و به اهدافش برسد. اسرا مرادی، یک تن از دختران دانش‌آموز است که مانند هزار

بنیاد ملاله یوسفزی، به مناسب از دهمین سالگرد فعالیتش در بخش آموزش، با نشر اعلامیه‌ای بار دیگر از ادامه یافتن محدودیت‌ها در برابر تحصیل دختران در افغانستان ابراز نگرانی کرده است.

در این اعلامیه گفته شده که بنیاد آنان از از فعالان حقوق زن در افغانستان که برای به رسمیت شناختن «آپارتاید جنسیتی» در قوانین بین‌المللی مبارزه می‌کنند، حمایت می‌کند.

این در حالی است که شمار زیادی از دختران دانش‌جو و دانش‌آموز از ادامه یافتن محدودیت‌ها در برابر تحصیل دختران نیز ابراز نگرانی کرده و می‌گویند که آینده مبهم و بی‌سونسوشتی، انگیزه‌شان را برای داشتن یک زندگی بهتر از دست داده‌اند.

سلما فضلی، یک تن از دانش‌جویان دانشکده طب بود می‌گوید: «برایم بسیار دشوار و سخت است که بعد از سال‌ها زحمت، تلاش و تحمل دوری از خانواده حالا مجبورم از تمام اهدافم دست بکشم و فکر می‌کنم که بار دوش فامیلم شدم.»

وی می‌افزاید، با وجود تمام مشکلات اقتصادی که

شناخته شدن افغانستان

به عنوان «بدترین» کشور برای زنان

نمی‌توانیم، حق کار کردن را نداریم و حتی نمی‌توانیم برای تفریح با خیال راحت بیرون برویم.»

بر این گزارش، به دلیل بدتر شدن مراقبت‌های صحتی در افغانستان زیر سلطه حکومت فعلی، این کشور با حدود ۶۲۰ مورد مرگ‌ومیر مادران از ۱۰۰ هزار تولد زنده، بالاترین نرخ را در جهان دارد.

نفس‌گل، یک تن از زنانی است که بخاطر نبود امکانات کافی در مراکز صحتی منطقه شان، عروسش را در هنگام ولادت از دست داده است. وی می‌گوید: «عروسم را زمانی که ولادت می‌کرد از دست دادم. عروسم قند خون داشت و وقتی

ابتدایی‌تر حقوق شان که تحصیل و کار می‌باشد محروم شده‌اند. سحر اکبری، یک تن از زنان شاغل که در گذشته در یکی از موسسات خارجی کار می‌کرد می‌گوید طی سال‌های اخیر علاوه بر این که بیکار شده است از لحاظ روحی نیز در وضعیت خوبی به سر نمی‌برد.

وی می‌گوید: «افغانستان جای مناسبی برای زنان نیست. ما هر روز نسبت به دیروز از اجتماع دورتر می‌شویم، درس خوانده

موسسه «جورج تاون برای زنان، صلح و امنیت» و موسسه تحقیقات صلح اسلو با نشر گزارشی مشترک اعلام کرده‌اند که افغانستان «بدترین» کشور برای زنان و دختران بوده و در میان ۱۷۷ کشور در رتبه آخر قرار گرفته است.

در گزارش مشترک این دو نهاد آمده است که وضعیت زنان در ۱۳ شاخص، از جمله عدالت و امنیت، تحصیلات، مرگ‌ومیر مادران، شغل، خشونت‌های سیستماتیک، خشونت‌های بر مبنای جنسیت مورد بررسی قرار داده است.

در همین حال، شماری از زنان در افغانستان می‌گویند که در سه سال گذشته سخت‌ترین شرایط زندگی‌شان را سپری کرده و از

طالبان: ۱۰۰۰ زن زندانی در زندان‌های ما به سر می‌برند

هرچند تحت حاکمیت گروه طالبان همه به زندان به سر می‌برند، اما این گروه به تازه‌گی آمار برای کسانی که به دلایل گوناگون تحت شکنجه و زندان آنان به سر می‌برند، اعلام نموده‌اند.

این گروه خبر داده‌اند که دست کم ۱۰۰۰ زن، ۹۰۰ کودک در زندان‌های شان، به اتهام‌های گوناگون نگهداری می‌شود.

مسئولان اداره تنظیم امور زندان‌های گروه طالبان، روز یکشنبه ۱۱ سنبله، در یک نشست خبری که به دلیل دست‌آوردهای شان برگزار گردیده بود، اعلام کردند که بین ۱۰ تا ۱۱ هزار زندانی، به‌شمول ۱۰۰۰ زن در زندان‌های آنان به سر می‌برند.

نزدیک به ۹۰۰ کودک نیز در میان این زندانیان شامل بوده که همه زندانی‌اند.

همچنین، ۱۰ تا ۱۲ هزار نفر دیگر نیز در توقیف‌گاه‌های این گروه، به سر می‌برند. گزارش‌های دقیق و مستندی از بازداشت، شکنجه، تجاوز،

سازمان ملل: سلامت روان زنان در افغانستان رو به وخامت است

و حقوق انسانی نیز محدود شده طوری که این محدودیت‌ها سبب ایجاد بیماری‌های روانی از جمله افسرده‌گی در میان زنان و دختران افغانستانی شده است.

خانه نشینی به دلیل بسته شدن دانشگاه‌ها و مکاتب دخترانه به روی دانش‌آموزان بالاتر از صنف شش سبب شده است که اکثریت دختران دانش‌جو و دانش‌آموز در افغانستان دچار بیماری‌های روانی شده و برای درمان نزد پزشک روانشناس مراجعه کنند.

در همین حال، ششماری از روانشناسان می‌گویند که اگر این وضعیت ادامه یابد، سلامت روان دختران وخیم‌تر شده و تأثیرات منفی بجای خواهد گذاشت و زمانی که نیمی از پیکر جامعه از سلامت روان سالم برخوردار نباشند، جامعه‌ی سالمی نیز وجود نخواهد داشت.

بخش زنان سازمان ملل با نشر گزارشی اعلام کرده است که سلامت روان و وضعیت روحی زنان در افغانستان رو به وخامت می‌باشد و از هر ۱۰ زن، هفت تن آنان از مشکلات روحی و روانی رنج می‌برند.

در ادامه این گزارش آمده است که بر اساس نظرسنجی‌های انجام شده، ۷۳ تا ۹۱ درصد پاسخ‌دهندگان زن گفته‌اند که سلامت روانی‌شان کم یا به طور قابل توجهی بدتر شده است و یک تعداد دیگر آنان گفته‌اند که در زمان خارج شدن از خانه به تنهایی «اصلاً» احساس امنیت نمی‌کنند.

وضعیت زنان و دختران در افغانستان به طور کلی بسیار چالش‌برانگیز عنوان می‌شود که از گذشته تا اکنون با محدودیت‌های فراوانی مواجه هستند و دسترسی آن‌ها به تحصیلات، بهداشت، شغل

زندانیان، بر اثر شکنجه شدید از سوی این گروه در زندان‌ها وجود دارد. وزارت خارجه امریکا، گزارشی که در مورد وضعیت حقوق بشری افغانستان در سال ۲۰۲۳ نشر کرد؛ در قسمت از زندانیان، بر اثر شکنجه شدید از سوی این گروه در زندان‌ها وجود دارد. وزارت خارجه امریکا، گزارشی که در مورد وضعیت حقوق بشری افغانستان در سال ۲۰۲۳ نشر کرد؛ در قسمت از

توهین و تحقیر زنان زندانی در شماری از زندان‌های این گروه به نشر رسیده است. گروه طالبان لت و کوب زندانیان در زندان‌های خود را رد کرده در حالی که گزارش‌های زیادی از مرگ

فلم مستند «لیلا»، جایزه جشنواره فلم...

شهر «اودنسه دانمارک» با اشتراک ۱۴۸ فلم کوتاه از ۴۰ کشور جهان برگزار شده بود. فلم مستند «لیلا»، پیش از این جایزه بهترین مستند کوتاه جشنواره فلم «گولدیک» سویدن را نیز دریافت کرده بود. فلم «لیلا» به بررسی عمیق

این مستند می‌تواند نقطه عطفی در جلب توجه به مشکلات جامعه ترنس در افغانستان و سایر نقاط مشابه باشد. با وجود محدودیت‌های فرهنگی و اجتماعی، فلم «لیلا» خاطر نشان می‌سازد که چگونه هنرمندان می‌توانند به نمایندگی از گروه‌های کمتر شناخته شده، صدای آن‌ها را به گوش جهانیان برسانند.

وضعیت اجتماعی و فرهنگی این زن می‌پردازد و سعی دارد تا نگاهی انسانی و صادقانه به زنده‌گی افراد ترنس جندر در جامعه‌ای که با تبعیض و مشکلات جدی مواجه است، بیندازد. این مستند به خاطر روایت صادقانه و تأثیرگذار خود موفق به کسب این جایزه معتبر شده است. موفقیت لیلا در جشنواره فلم

از روز جهانی سواد آموزی تا محرومیت تحصیلی دختران افغانستانی

پیچیده‌گی را بر روند کم‌کسانی در افغانستان اضافه کرده است. همچنان حدود ۱,۴ میلیون زن و دختر نوجوان هنوز زیر ممنوعیت تحصیل هستند. افغانستان در سه سال گذشته شاهد تحولات زیادی بخصوص در قسمت حضور زنان و دختران در اجتماع بوده است که محرومیت دختران دانش‌آموز و دانش‌جو از درس و تعلیم یکی از بزرگترین چالش‌ها در این مدت می‌باشد.

دانش‌آموز در افغانستان از حق تحصیل محروم مانده‌اند. چندی پیش یک مقام نهاد هماهنگ‌کننده کمک‌های بشردوستانه سازمان ملل متحد (اوجا) اعلام کرده بود که طالبان حدود ۱,۴ میلیون زن و دختر نوجوان را در افغانستان از حق آموزش و تحصیل محروم کرده‌اند. به گفته وی: «محدودیت‌های اعمال‌شده توسط طالبان بر زنان مدرسه‌سازان افغان لایه‌ای از

هشتم سپتامبر برابر است با روز جهانی سواد آموزی. این روز از سوی سازمان ملل متحد بخاطر «مبارزه با بی‌سوادی» نام‌گذاری شده است.

یوناما یا دفتر هیأت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان به مناسبت روز جهانی سواد آموزی، امروز یکشنبه، با نشر پیامی در صفحه اجتماعی فیس‌بوک، نگاشته است که «سواد حق اساسی انسان است». این سازمان در ادامه گفته است: «ترویج آموزش به زبان‌های مختلف سبب افهام و تفهیم دو جانبه، بسیج اجتماعی و صلح می‌گردد، و به همین ترتیب افراد را توانمند می‌سازد تا از حقوق شان دادخواهی نمایند.»

این در حالی است که سه سال می‌شود دختران دانش‌جو و

Mehr Bano

Afghan Women News Agency

Fifth year - No: 166 - 8 September 2024

سال پنجم - شماره صد و شصت و ششم - ۱۸ سنبله ۱۴۰۳

Girls in Kabul:

Rising Threats and Restrictions Following the Taliban's New Law

Several girls in Kabul have reported to the Afghan Women's News Agency that the Taliban has imposed numerous restrictions on girls and women in the city following the ratification of the Law on the Promotion of Virtue and Prevention of Vice.

Fatima, a resident of Kabul, says: "My father was killed during the fall at Kabul, and the responsibility of supporting the family has fallen upon me. Now, the Taliban has implemented a new law in the city, which forces me to go to with a sense of fear and trepidation."

"Yesterday, while I was traveling along

the Pul-e-Sukhta road in the western part of Kabul, the enforcers of morality from the Taliban stopped me and inquired about my destination. When I explained my route, they asked, 'Why are you wearing sunglasses?' I replied that I have an eye condition and need sunglasses to shield myself from the sunlight. They retorted, 'What does a doctor know?' They proclaimed that wearing sunglasses is forbidden for women, as it enhances their beauty and, should a man's gaze fall upon you, it constitutes a sin. They warned that henceforth, if you continue to wear sunglasses, you will be

referred to the office of morality enforcement." She further adds, "I am truly disheartened by fact that, without any justifiable reason and while fully observing my hijab, was halted in the presence of numerous men at Pul-e-Sukhta merely for wearing sunglasses, which has significantly tarnished my reputation. I find myself in fear that tomorrow I may be summoned their office without any grounds. Should this situation persist, I may be compelled to resign from my position, despite the heavy burden of responsibility for a family that relies solely on me for its sustenance."

Like Fatima, thousands of girls

across the country suffer from the enactment of this new law; when envisioning their future, they express that it appears daunting and fraught with anguish.

The new law imposed by the Taliban has astonishingly restricted the citizens of Afghanistan, with even men suffering under its constraints.

It has been decreed that without a beard, hat, and turban, no individual is permitted to participate in government offices.

This group has even prohibited the recitation of the Holy Quran by women in public gatherings, deeming their voices and appearances to be awra.

Concerns Over the Continued Suspension of Girls' Education in Afghanistan

On the occasion of its tenth anniversary in the field of education, the Malala Foundation has once again expressed alarm regarding the ongoing restrictions on girls' access to education in Afghanistan.

The announcement states that the foundation supports women's rights activists in Afghanistan who are advocating for the recognition of gender apartheid in international laws.

Meanwhile, a significant number of female students have expressed their

concerns regarding the ongoing restrictions on girls' education, stating that the uncertainty surrounding their future has dampened their motivation to pursue a better life.

Salma Fazli, a previous student from the Faculty of Medical Science, says, "It is exceedingly difficult for me that after hard work, perseverance, and separation from my family, I am now compelled to abandon my aspirations, and I feel that I have become a burden to my family."

She adds that despite the numerous

economic hardships her family has faced and the traditions that opposed her education, she has managed to draw closer to her dreams

after much struggle. However, due to the imposed restrictions, she can no longer continue her studies or achieve her goals. Asra Moradi, a

schoolgirl who, like others, has been barred from attending school for the past three years, recounts her experience.

"During these three years of deprivation from education, I have endured incredibly challenging days. Each morning upon waking, I wished I hadn't awakened, as anxiety about the future and my deteriorating mental state led me to despair. Yet, amid these hardships, I continued to hold onto the hope and longing for the day when we can all return to our studies," Asra said.

Following the imposition of restrictions on women and girls in Afghanistan, organizations report that approximately 80 percent of Afghan girls have been deprived of their education.

Recently, the Malala Foundation announced a contribution of \$1.5 million aimed at supporting girls' education in Afghanistan. It is reported that over the past decade, this foundation has reached out to 21.8 million students across various countries.